

[Svend Auken]

venstres forslag. Vi er enige i dets indhold med den udlægning, det radikale venstre selv har givet det.

Der skete jo det modsatte: statsministeren gav ikke på noget punkt tilslutning til de konkrete begrundelser, hr. Niels Helveg Petersen selv havde fremført. Og fremskridtspartiet gjorde det endnu mere barokt. Alle ved, at fremskridtspartiet stiller krav om milliardstore skattelettelser som forudsætning for overhovedet at medvirke til udskrivningsloven. Derfor virker det ejendommeligt, at folketinget nu bliver bedt om at stemme for et dagsordensforslag, hvor forslagsstillerne har én begrundelse, mens et flertal, der vil støtte forslaget, anfører de stik modsatte synspunkter.

Og så kun en enkelt historisk bemærkning i anledning af, at hr. Niels Helveg Petersen siger, at det radikale venstre aldrig i en dagsorden har foregrebet en konkret behandling af et forslag her i tinget. Kan man huske spørgsmålet om pensionskasserne i efteråret 1981, hvor der overhovedet ikke var fremkommet noget forslag, hvor folketinget end ikke var startet den seriøse diskussion om denne sag? Da lagde det radikale venstre en dagsorden på folketingets bord, der ikke alene afskar den diskussion, men også førte til et folketingsvalg.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Hr. Niels Helveg Petersen fremhævede, at socialdemokratiets dagsorden blev foreslået, da det var klart, at de radikale kunne samle flertal for deres dagsorden. Ja, jeg synes også, det er trist, at den blev foreslået så sent. Jeg havde også gerne set den med det samme, for jeg er sikker på, at det ville have klemte de radikale endnu mere. Det ville have stillet hr. Niels Helveg Petersen i en endnu vanskeligere situation, når han skulle rage kastanjerne ud af ilden. Men hr. Niels Helveg Petersens egen dagsorden blev jo også først stillet, da det gik op for ham, hvor skralt det ville stå til med en dagsorden på bordet, som nærmest var taget fra det radikale landsmøde. Derfor måtte man finde på et eller andet.

Og hvad er det så, man har fundet på? Et råddent, elendigt kompromis, der ikke har noget som helst indhold. Der kunne have stået hvad som helst i den dagsorden. Det

ligger fuldstændig på linje med det, hr. Dyremose præsenterede for folketinget i juni måned på den sidste hektiske dag, hverken mere eller mindre.

Hr. Niels Helveg Petersen har været oppe at fremføre en udlægning af dagsordenen; han mener, at der står sådan og sådan i den. Han vil ikke have det sat på ord, for det er så rart med korte, enkle linjer, men han har været oppe at forklare folketinget, hvad han mener der står i den.

Statsministeren har til gengæld sagt ganske klart i radioen, at den udlægning står regeringen ikke inde for. Det var et klart nej, der overhovedet ikke var til at tage fejl af.

Hr. Niels Helveg Petersen har så været heroppe at forklare, at det er en rigtig dagsorden, og at det er en velmotiveret dagsorden. Ja, rigtig, fordi den ikke siger en snus, og velmotiveret, fordi den fritager det radikale venstre for at stemme for en dagsorden, som det burde kunne stemme for.

Ingen ved sine fulde fem kan overhovedet stemme for den dagsorden, og vi går selvfølgelig imod den.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Når nu hr. Knud Lind ikke kan styre sin utålmodighed – han ville ellers få løst problemerne ret hurtigt – så vil jeg godt lige komme med en enkelt bemærkning til det spørgsmål, han stiller.

Hr. Knud Lind siger om den radikale dagsorden, at man skal gå efter ordene i den. Dermed følger hr. Knud Lind en meget farlig leveregel. Naturligvis må han se på meningen med det, der bliver sagt. Tænk på ulven og Rødhætte! Hvis Rødhætte havde tænkt på meningen med det, ulven sagde, så var hun ikke hoppet på den, men hun gik efter ordene. Jeg indrømmer, at det kan være svært at forestille sig hr. Knud Lind i Rødhættes rolle; det ville snarere være omvendt.

Men når hr. Knud Lind nu har bragt det op, så synes jeg, at dette gamle eventyr siger en del om, hvor vigtigt det er at gå efter meningen og ikke efter ordene. Meningen med den radikale dagsorden blev udlagt af statsministeren. Den var helt klart og tydeligt, at regeringen skal kunne fortsætte med sit arbejde for at få indført anciennitetsregler i arbejdsløshedsforsikringen, for at få indført